

# РЕШЕНИЕ

гр. София, г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в**  
публично заседание на 04.06.2010 г. в следния състав:

**ПРЕДСЕДАТЕЛ: Лозан Панов**

**ЧЛЕНОВЕ: Миглена Недева**

**Мария Ситнилска**

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Павлов, като разгледа дело номер **2635** по описа за **2010** година докладвано от съдия Мария Ситнилска, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Делото е образувано по касационна жалба на Н. Г. П. чрез пълномощника му А. Д. И. Я. против решение № 4 от 03.02.2010 г., постановено по н.а.х.д. № 13265/2009 г. по описа на Софийския районен съд, Наказателна колегия, 13-ти състав, с което е потвърдено наказателно постановление № 116552/15.10.2009 г., издадено от началника на АНД отдел „Пътна полиция” - С.. Наведени са доводи за неправилност, поради нарушение на материалния закон. Излагат се съображения, че обжалваното решение е постановено при спорни обстоятелства, тъй като административно наказващия орган не е ангажирал достатъчно доказателства относно обективната страна на изпълнителното деяние. Решаващите изводи на въззивния съд се основават единствено на показанията на техническото средство за измерване, които изхождат от наказващия орган и на свидетелските показания на разпитаните

актосъставител и свидетел на нарушението. Претендира се да бъде отменено решението на първоинстанционния съд и постановено ново по същество, с отмяна на наказателното постановление.

Ответникът не взема становище по касационната жалба.

Представителят на Софийската градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба. Моли съда да постанови решение, с което да остави в сила решението на Софийския районен съд като правилно и законосъобразно.

Настоящият съдебен състав, след като се запозна с доказателствата по делото, прецени доводите на страните и съобрази законосъобразността на обжалвания съдебен акт, намира касационната жалба за ДОПУСТИМА като подадена в законоустановения преклузивен срок от надлежна страна-участник в производството по н.а.х.д. № 13265/2009 г. по описа на Софийския районен съд, НК, 13-ти състав.

Разгледана по същество касационната жалба е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

За да потвърди обжалваното наказателно постановление, районният съд е приел, че от обективна страна, Н. Г. П. е осъществил състава на констатираното в АУАН и издаденото въз основа на него наказателно постановление, нарушение по чл. 21, ал. 1 Закона за движението по пътищата /ЗДвП/, като на 16.09.2009 г. около 22.59 ч. в гр. С., по Б. „П Я” по посока на движение от Б. „Д. Ц.” към Б. „Шипченски проход” е управлявал лек автомобил „О Тигра” с ДК№ СА 5479 НС със скорост 81 км/ч, при наличие на ограничение на скоростта от 50 км/ч за населено място. Скоростта на автомобила е засечена с техническо средство радар TR-4 с № 009, което фиксира скоростта на движение, точната дата и час на нарушението. Отчетеното е показано на водача на автомобила.

Въз основа на така установената фактическа обстановка, първоинстанционният съд е приел, че с поведението си жалбоподателя е нарушил разпоредбата на чл. 182, ал. 1, т. 4 от ЗДвП.

Посочените обстоятелства са установени от показанията на актосъставителят Н. Г. Николов и от свидетеля на нарушението Иван Красимиров И., разпитани в производството пред въззивната инстанция, които съдът е кредитирал изцяло като последователни и непротиворечиви. В настоящото производство не са събрани нови доказателства.

С оглед на това, касационната инстанция изцяло възприема описаната в наказателното постановление и установена в производството пред Софийския районен съд фактическа обстановка.

Въз основа на събраните доказателства съдът намира за безспорно установено, че на 16.09.2009 г., около 22.59 ч. в гр. С. касаторът е

извършил нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП, като е управлявал лек автомобил „О Тигра” с ДК№ СА 5479 НС неспазвайки ограничението на скоростта от 50 км/ч в населено място, като се е движел със скорост, която надвишава с 31 км. /ч. допустимата.

В хода на производството пред Софийския районен съд, както и в касационната жалба, касаторът не спори, че на посочената в акта дата и място е бил спрян от органите на КАТ, като проверката е извършена с техническо средство радар TR-4, с № 009. В касационната жалба се твърди, че по делото не са събрани данни за използваното техническо средство от независим орган, респ. от компетентните Български институт по метрология или Държавната агенция по метрология и технически надзор, а въззивният съд се е позовал единствено на представените от въззиваемата страна доказателства за извършен технически преглед и за срока на валидност на процесния радар. Тези доводи са неоснователни, тъй като макар и представен от процесуалния представител на административно наказващия орган, протокола за изпитване е изготвен от специализиран орган: Лаборатория, оправомощена да извършва последваща проверка на средствата за измерване.

Съгласно чл. 165, ал. 2, т. 6 от ЗДвП, при изпълнение на функциите си по този закон определените от министъра на вътрешните работи служби имат право за установяване на нарушенията на правилата за движение по пътищата да използват технически средства или системи, заснемащи или записващи датата, точния час на нарушението и регистрационния номер на моторното превозно средство. Следователно, използваните от службите за контрол на движението по пътищата технически средства или системи биват два вида: заснемащи и записващи.

По силата на чл. 182, ал. 3 от ЗДвП, нарушенията свързани с превишаване на разрешената максимална скорост се установяват с технически средства или системи:

1. фиксиращи скоростта, датата и точния час;
2. заснемащи или записващи скоростта, датата, точния час и регистрационния номер на моторното превозно средство.

В наказателното постановление № 116552/15.10.2009 г., издадено от началника на АНД, отдел „Пътна полиция” - С. изрично е отбелязано, че радар TR-4 с № 009 е от типа технически средства фиксиращи скоростта, датата и часа. Предвид това, неоснователни са доводите на касатора, че решението на въззивния съд е постановено при спорни обстоятелства. Административното нарушение е установено въз основа на събраните в хода на съдебното следствие писмени и гласни доказателства, обсъдени от решаващия състав в тяхната пълнота и взаимовръзка, което е довело до

извода за тяхната непротиворечивост и последователност. Извършеното административно нарушение се установява както от свидетелските показания, така и от показанията на техническото средство – скоростомер, които са показани на водача на моторното превозно средство при констатиране на нарушението и които не са оспорени от него.

Предвид установеното нарушение на нормата на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП, на основание чл. 182, ал. 1, т. 4 от ЗДвП на касатора е наложено наказание глоба в размер на 150 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от един месец. Хипотезата на визираната правна норма установява състав на нарушение: управление на МПС с превишена скорост от 31 до 40 км/ч над разрешената максимална скорост, за което е установен конкретен размер на наказание – глоба 150 лв. и един месец лишаване от право да управлява моторно превозно средство. В настоящия случай, по делото е безспорно установено, че касаторът е осъществил състава на административно нарушение по чл. 21, ал. 1 от ЗДвП, като на 16.09.2009 г. в гр. С. е управлявал лек автомобил „О Тигра” с ДК№ СА 5479 НС неспазвайки ограничението на скоростта от 50 км/ч в населено място се е движел със скорост, която надвишава с 31км. /ч. допустимата. За извършеното, законосъобразно е ангажирана отговорността му по чл. 182, ал. 1, т. 4от ЗДвП.

С оглед изложените съображения, касационният съд счита атакуваното решение за обосновано и постановено при правилно приложение на материалния закон.

Предвид това и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, Административен съд С.-град, Първи касационен състав

**Р Е Ш И:**

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 4 от 03.02.2010 г., постановено по н.а.х.д. № 13265/2009 г. по описа на Софийския районен съд, Наказателна колегия, 13-ти състав.

Решението е окончателно.

**ПРЕДСЕДАТЕЛ:**

**ЧЛЕНОВЕ: 1.**

2.

